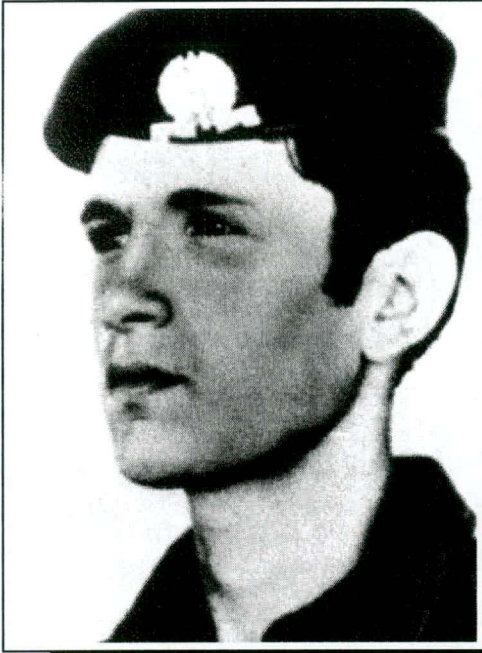

רב"ט קונשטוק יעקב קובי ז"ל

בן נחמה ומשה הכהן

נולד בחדרה

ב-כ' בטבת תשי"א , 29/12/1950

התגייס ב-פברואר 1969

נפל בעת מילוי תפקידו

ב-כ"ז באייר תש"ל , 1/6/1970

שרת בצה"ל

מקום נפילה: אזור תעלת סואץ

באזור: סיני ותעלת סואץ

נקבר בחדרה

רב"ט קונשטוק יעקב ז"ל
בן 19 בנפלו

קורות חיים

בנם בכורם של משה הכהן ונחמה. נולד ביום כ' בטבת תשי"א (29.12.1950) בחדרה. למד בבית-הספר היסודי על-שם אחד-העם והמשיך את לימודיו התיכוניים בבית-הספר התיכון העיוני בחדרה.

הוא היה תלמיד מצטיין ושקדן, בעל סבלנות ללמוד ורצון להשיג ולהתקדם. בתקופת לימודיו בבית-הספר התיכון היה יעקב עליז, חברותי וטוב לב. תמיד היה מוכן לעזור לחבריו, לסייע ולעשות למענם. הוא בלט ביחס הכבוד שחלק להוריו ובהעריכו נכונה את מסירותם המיוחדת. בכל בית שביקר היה אהוב, כי גם בהורי חבריו נהג חמימות המיוחדת לו וכך שבה כל לב. ביתו היה תמיד פתוח לחבריו שאהבוהו מאוד. הוא היה חבר בתנועת הנוער של "מכבי הצעיר" בחדרה והרבה לעסוק בספורט, ביחוד בהתעמלות ובכדור-סל. בבית-הספר התיכון השתתף בפעולות הגדנ"ע ולאחר שעות הלימודים עסק בקליעה. הוא היה נער רענן ומלא מרץ ובדעתו היה להתנדב ליחידה מיוחדת, שבה קיווה למלא את חובתו. עד לפני גיוסו לצה"ל היה מדבר רבות על רצונו לשרת ביחידת מתנדבים ואמנם הגשים את חלומו. לדעתו כל חייל חייב לתת כל מה שביכלתו כדי לשרת נאמנה את צה"ל והוא היה נכון לכך.

קובי גויס לצה"ל בראשית פברואר 1969 ומאז לבשו פניו ארשת של רצינות אשר לא הייתה בם קודם לכן. הסכנה שריחפה עליו ועל חבריו ליחידה הייתה ידועה להם והייתה ניכרת בו, אף כי ספק אם הוריו חשו בשינוי שחל בו. בחופשותיו השתדל תמיד שלא להדאיגם יתר על המידה, שכן אהב אותם, היה מסור להם ועליהם הייתה גאותו. בבואו הביתה התאמץ

רב"ט קונשטוק יעקב קובי ז"ל

להיות עליז כתמיד. אופיו לא נשתנה בצבא, כי טוב לבו עמד לו. לאחר שירותו התעתד ללמוד רפואה.

אור ליום כ"ז באייר תש"ל (1.6.1970), נפל רב-טוראי יעקב בעת מילוי תפקידו. בעלות רכבו על מוקש באזור תעלת סואץ. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות בחדרה.

לדמותו

מ. כ., מידירי המשפחה מעלה את זכרו: יעקב (קובי), בנם של חברינו משה ונחמה קונשטוק נפל בגיזרת התעלה, והוא בן 19 בלבד, צעיר, רענן, מלא מרץ ותוכניות לעתיד. הוא התנדב ליחידה מיוחדת שבה קיווה למלא את חובתו ביתר שאת. בביקוריו הקצרים בבית היה מרגיע את הוריו כי לא יקרה לו דבר וכי לאחר שרותו ילמד רפואה. קובי היה תלמיד מצטיין, ספורטאי מעולה, בן טוב להוריו ואהוד על מוריו וחבריו. אבל כבד ירד על כולנו.

ראש וראשון

י. ברעם מעלה קווים לדמותו: — תחילה קיוונו כי הידיעה היא רק חלום-בלהות שיחלוף עד מהרה אך המציאות טפחה על פנינו. משה ונחמה — הוריו של קובי — יודעים איזה בן היה קובי היקר, הבן-בכור למשפחת קונשטוק. בשנות חייו הקצרות היה מסור עד אין גבול להוריו, חבר נאמן הדואג לזולת יותר מאשר לעצמו. יעידו על כך חבריו הרבים ובני משפחתו הענפה. תמיד היה במקום הנכון כדי לעזור, לתמוך ולסעוד את כולם. את ימי החופשה המעטים שהיו לו ניצל לביקורים אצל חבריו ובני משפחותיהם שעניניהם היו קרובים ללבו. תלמיד מצטיין ושקדן היה, בעל סבלנות ללמוד ורצון להשיג הכל. הוא התעתד ללמוד רפואה והנה קצרה יד הרפואה מלהושיעו. היה ראש וראשון בהרבה תחומים. חבריו הרבים זוכרים אותו כספורטאי מצטיין, בהתעמלות, בכדורסל ובענפים אחרים. גאוותו היתה על הוריו שחינכו אותו לאורח-החיים המקובל עליו. נשאר חלל ריק בלבנו משהלך מאתנו קובי — זאת הדמות הצוחקת, המלאה בטחון והמבטיחה „אל דאגה, הכל בסדר“. דמות נפלאה זו לא תישכח גם אחרי שיחלפו שנים רבות.

*

דמותו הקורנת

קובי — כבר מגיל רך העידה בו חזותו. ברו כתוכו. קווי הפנים מעידים על עדינות מחד גיסא, והחלטיות מאידך גיסא — תכונות הבאות לידי ביטוי שעה שהנער גדל ויוצא אל העולם הרחב, אל בין הבריות. באחת מחופשות הקיץ, בתקופת לימודיו בתיכון, יצא קובי לאנגליה, לקולג' — להשתלם בשפה האנגלית. כיוון שלא נסע בקבוצה מאורגנת, לא נמצא לו בקבוצתו שבקולג' חבר יהודי נוסף. נער יהודי יחיד היה ובקבוצה — ערבים אחדים. קובי לא הסתיר מוצאו.

„יהודי אני, מישראל“, הציג עצמו, סתם כך, בפשטות. לא יהירות והתנשאות ולא נמיכות-קומה. עד מהרה רכש קובי את לבות החברים כולם. כל אדם — ידד. וכאשר ניסו הערבים להיכנס עמו בוויכוחים, היה דוחה אותם בעדינות. אבל פעם אחת חש שאינו מסוגל

עוד לעמוד
את הסאה ו
הן חונו
עם זה
תקופת הלי
„צר ל
ולהיפגש“.
לפני כ
כאשר
„אני יו
מאותו
(,,המסעדה

כשגמר
מאוד אך ל
„כל חב
כל נסיו
„קובי,
וקובי ב
המפקד
בכל מק
אף פעם לא
החמה. תמיד
כשחזר
„אתם ב
לשותות קפה
כך. לבל

מן הביח
פונה ומבקש
„אבא, ב
אנא, של
קובי לא
לימים יצ
אותו יום עלו
גושאים אותם
לעצמו. לפתע
ולא יותר. בק

עוד לעמוד מן הצד. כשהנערים הערבים — במהלך נסיונותיהם למשוך אותו לוויכוח הגדישו את הסאה והחלו משמיצים — קם והפליא מכותיו באחד מהחבורה. גם תומכים קמו לו. הן חונך מילדותו בבית ציוני חם להיות יהודי גאה.

עם זאת, גוצרה ידידות עמוקה בינו לבין אחד הנערים מערב הסעודית. ובסיומה של תקופת הלימודים בקולג', נפרד ממנו אותו ידיד ערבי במלים פשוטות וכנות: „צר לי, מר קונשטוק, שאני נפרד ממך עתה. אני מקווה שבבוא השלום נוכל לשוב ולהיפגש“.

לפני כניסתו לקולג' בילה ימים מספר בביתה של משפחה אנגלית, מכרים של הוריו. כאשר ביום הראשון הבחינו, כי בורר הוא במזונותיו, תמהו „אני יהודי“, אמר, „ואיני אוכל אלא מאכלים כשרים“. והוא — נער צעיר. מאותו יום דאגה אותה משפחה להביא לו יום-יום אוכל כשר ממסעדה של יהודי („המסעדה של בלום“). גם בקולג' לא נגע בבשר ומאכלו — ירקות ודגים.

„אם לא אני, מי ילך?“

כשגמר קובי את התיכון והתגייס לצבא, מצא עצמו בחיל האוויר. אמנם הצליח שם מאוד אך לא רצה להישאר שם.

„כל חברי נמצאים בסיירת“, טען בחום לפני מפקדיו, „אף אני רוצה להימצא עמם“. כל נסיונותיהם של מפקדיו להניא אותו מהחלטתו עלו בתוהו.

„קובי, מדוע?“ טענה האם, „שלחו אותך לחיל האוויר, למה לך ללכת לסיירת?“ וקובי בשלו: „אם לא אני, מי ילך?“ והלך.

המפקד עצמו נסע אתו והשתדל שיקבלוהו לסיירת.

בכל מקום בו היה — חש בטוב. לא הצטער על שהותו בצבא ביחידה זו או אחרת. אף פעם לא התלונן. אם היו עולות הדאגות בקרבו — היו אלה לבית בלבד, למשפחתו החמה. תמיד דאג לקשר רצוף אתם.

כשחזר שבת אחת מצליחת התעלה — בשעה 5 בבוקר, צלצל הביתה ואמר:

„אתם בוודאי עומדים עוד מעט לשעות קפה ולאכול עוגה. אף אני, יקירי, הולך תיכף לשעות קפה ולאכול את העוגה ששלחתם לי“.

כך. לבל ידאגו ההורים.

החבר'ה נשארו בלי סיגריות

מן הבית דאגו אמנם לשלוח לעתים תכופות חבילות לקובי. אבל יש שהוא עצמו היה פונה ומבקש לשלוח לו חבילה. כך אותו מכתב:

„אבא, בהול!“

אנא, שלח אלי בדחיפות 50 לירות. החבר'ה נשארו בלי סיגריות“.

קובי לא היה מעשן. דאגתו היתה לחבריו בלבד.

לימים יצאו לסיור במדבר יהודה. משום מה איבדו דרכם, אף ניתק הקשר עם המחנה. אותו יום עלה החום מעל לרגיל. העייפות גברה וחברים אחדים כבר איבדו נוזלים והיו נושאים אותם באלונקות. עם התגברות החום היו הכל אדישים. רק קובי לא נתן מנוח לעצמו. לפתע ראה דקל מרחוק. אם דקל שם — חשב — גם מים יהיו. „אחרי“ הוא אמר ולא יותר. בשארית כוחותיהם הגיעו אל הדקל. הגיעו ולא התאכזבו. מים היו מפכים

משה ונחמה
כניות לעתיד.
וריו הקצרים
זוריו וחבריו.

חלום-בלהות

כור למשפחת
הדאג לזולת
'היה במקום
צל לביקורים

תעתד ללמוד

טאי מצטיין,

מלאה בטחון
זיחלפו שנים

ז על עדינות
ר גדל ויוצא

לקולג' —
צתו שבקולג'

זנשאות ולא
וכאשר ניסו
שאינו מסוגל

מהמעין. רק לאחר שעות מספר הגיע קומנדקר מהמחנה. חובב רדיו מערד קלט תשדורת שלהם והעבירה למחנה ומיד יצאה משם העזרה. תשומת-לב למשפחה, תשומת-לב לזולת — העקרון שלו. לא מצוות אנשים מלומדה. דברים שברגש. יוצאים מן הלב.

אינו יושב בחיבוק ידיים

מנהג נאה קנה לו מהלכים בערד. משפחות מאמצות חיילים מן המחנה הקרוב. בילוי ליל שבת במחיצת אותה משפחה, ביקורים בערבים (לאחר תפקיד) וכד'. ביום ששי אחה"צ חיכו ילדי המשפחות על-יד המחנה, והחיילים, שהיו מקבלים קודם לכן את שמות המשפחות המאמצות, היו מכריזים בצאתם שם המשפחה. עם ההכרזה היה רץ ילד, היתה רצה ילדה, אווזים ביד החייל שלהם והולכים אתו לביתם. גם קובי בהולכים. יד ביד עם ילדה קטנה. בת המשפחה המאמצת. צעד ונכנס לביתם. ערב שבת. עקרת הבית קיבלה את קובי בשמחה אך נפנתה מיד לעיסוקה — הכנות אחרונות לקבלת השבת. בבית — תינוק צורה מתוך העריסה ואין יכולת לפנות אליו. אך קובי אינו מסוגל לשבת בחיבוק ידיים. הציע — ונתקבלה הצעתו במאור-פנים. עוד רגע וקובי מהלך ברחובות ערד כשהוא דוחף לפניו עגלת תינוק והילדה לצידו, אווזת בידו.

„כמו בבית ו!"

ההיה בזה אות ודוגמא ?

מכול מקום, מאותו יום ו' ואילך היו רואים בערד חיילים מטיילים ברחובות ודוחפים לפניהם עגלת תינוקות.

כשחזר קובי מהטיול והיו עומדים כל בני המשפחה להסב לשולחן חש שחסר לו משהו. דומה שחשו בני הבית באי הנוחות, לשאלתם — העז קובי וביקש מפה לבנה ונרות.

„כמו בבית ו!" אמר.

הכל כמו בבית.

כשסיים בית-ספר יסודי הוזמן לעסוק בחלוקת עתונים. היה עליו לקום מדי בוקר

בשעה 3.

וקובי עשה זאת.

כשקיבל את הכסף תמורת עבודתו — שכרו הראשון, מלא משאלת לבו: שי לבית קנה, למשפחה.

כי הבית — הכל, והכל — לבית.

כי פרחת האהבה בבית הזה וקרן האושר.

„אמא ואבא", היה אומר, „חייכו ו!"

קורנת מכל פינה, מחייכת מכל קיר — כך נשארה דמותו.

יד לבנים - חדרה

יעקב קונשטוק

בן נחמה ומשה קונשטוק

29/12/50
01/06/70

כ' בטבת תשי"א
כ"ז באייר תש"ל

נולד ביום
נפל ביום